

[Pürschel.]

man nærmer sig til Verdensprisniveauet paa dette Omraade. Men endnu er Prisen, der betales Grønlænderne, højere end den Pris, som de frie Fiskere faar deroppe.

Og saa skulde det ærede Medlem, naar han vil citere Anmærkninger, citere loyalt. Det maa jeg anbefale som en Fremgangsmaade, der i det lange Løb alligevel er den, man klarer sig bedst med. Den Vinding, der kan synes rent øjeblikkelig ved en anden Fremgangsmaade, og som kan være fristende maaske for nogle, er for ringe i Forhold til det Tab, man lider, naar Illoyaliteten paavises. Der staar i de samme Bemærkninger, at Priserne paa Udhandlingsvarerne ogsaa nedsættes, og enhver, der har det fjerneste Kendskab til Grønland — men det har det ærede Medlem jo ikke, saa det er ikke nogen Bebrejdelse mod ham for saa vidt —, enhver, der blot har det fjerneste Kendskab til Grønland, ved, at disse Priser paa Udhandlings- og Indhandlingsvarer afbalanceres. Altsaa, hele dette Afsnit er, som alt det andet i øvrigt, misforstaaet eller i alt Fald urigtigt.

Dernæst tales der om Lægerne. Der er 10 Læger, siger man, og deres vigtigste Opgave er *sikkert* — saadan siger det ærede Medlem, det er et klart Udtryk for, at nogen Viden derom har han ikke —, deres væsentligste Opgave er sikkert den at kurere og pleje Danske paa Grønland. Der er i alt 408 Danske deroppe. Deraf er ca. 150 samlede ved Ivigtut, tror jeg, de gaar altsaa fra. Tilbage er der altsaa 250 Danske, det vil sige, at hver Læge skulde have 25 Danske, det skulde være hans Hovedopgave at passe og kurere dem! Det er jo den Slags, ja, jeg vil ikke bruge stærke Ord, men blot sige positive Urigtigheder, som man kun kan fremsætte, naar man taler om Ting, som man absolut intet Kendskab har til. Dertil kommer, at hvor Lægerne bor, er der jo, naar jeg bortser fra Julianehaab og nogle enkelte af de store Kolonier, i Almindelighed kun ganske faa Danske, saaledes at det virker fuldkommen latterligt paa den, der kender Forholdene deroppe.

Og saa maa jeg maaske have Lov til at bede det ærede Medlem, der har studeret Hr. Oldendovs Bog, om at se, hvad han siger om Omsorgen for syge — jeg haaber, jeg har Tilladelse til et kort Citat:

„Særlige Sociallove i denne Anledning har ikke været fornødne, al den Stund Lægevæsen og Sygdomsbekæmpelse i Grønland betragtes som en Stats-

opgave, saaledes at ingen Grønlænder under Sygdom skal udrede kontante Omkostninger af nogen Art for Kur og Pleje“.

Det er altsaa fuldkommen gratis, al Lægehjælp, al Sygehusophold, al Transport til og fra Sygehus, fuldkommen gratis deroppe paa Grønland for Grønlænderne. Hvorledes man saa kan sige, at Lægernes væsentligste Opgave er at kurere og pleje de Danske — ja, det skal jeg henstille.

Dernæst tales der om Kommuneraadene. Der skal aarlig afholdes 4 ordinære Møder, og deraf sluttede det ærede Medlem, at disse Kommuneraad har ikke noget, de skal have sagt, ogsaa fordi Landsfogeden fører et indgaaende Tilsyn med dem. Dette, at der føres Tilsyn med kommunale Raad, er ikke ukendt her i Landet heller — der føres Tilsyn med Sogneraadene af Amsraadene, og der føres ogsaa Tilsyn med Byraadene af Indenrigsministeriet —, men naturligvis er det mere indgaaende deroppe, fordi det er et mindre udviklet Folk, man staar overfor. Saa staar der i øvrigt noget samme Sted, som det ærede Medlem gerne kunde have taget med; Hr. Oldendov, hvorfra dette er hentet, siger: Ekstraordinære Møder kan under visse Omstændigheder finde Sted. Altsaa, der er aldeles ikke noget, der begrænser det til de 4 Møder. Hvis der er noget ekstraordinært, kan de holde deres Møder. Man maa jo ogsaa huske, at mange af disse Raad er sammensat af Folk, der bor ret langt fra hinanden, saa det kan være vanskeligt at samle dem.

Saa er der saadanne Smaating, siger det ærede Medlem, som at Kvinder ingen Valgret har. Ja, jeg forstaar jo saa godt, at det kommunistiske Parti er interesseret i Kvindernes Valgret, for hvis ikke Hr. Leunbach var blevet opstillet, og nogle i en vis Sags Udvikling særlig interesserede Kvinder havde flokket sig om ham; saa havde vi formodentlig ikke haft nogen kommunistisk Repræsentant her paa Ting, men jeg skal dog bede det ærede Medlem om ikke at glemme, at det er ikke saa forfærdelig mange Aar siden, Kvinderne heller ingen Valgret havde her i Landet, saa man kan dog ikke betragte det som noget fuldkommen middelalderligt, at de ikke har det deroppe. De er ikke udviklet til det endnu, og det maa derfor vente noget endnu. Og i øvrigt: Er der almindelig Valgret i Rusland? Ingenlunde; det er begrænset til en bestemt Klasse derovre . . . (Aksel Larsen: Det er det ogsaa her) . . . Hvad behager? . . . (Aksel Larsen: Det er det ogsaa her) . . . Naa, det ærede Medlem